

Újabb szerző mutatkozik be a rovatban.

Berta Fruzsina vagyok 16 éves. Szolnoktól nem messze egy kis városkában élem a mindennapjaim. Nagyon szeretek fotózni, írni, de elsősorban kedvenc patásaimmal lenni. A lovakkal való „szerelem” nálam elég rég óta tart. 3 éves voltam, amikor először ültem eme nemes állat hátán, és talán ott pecsételődött meg a sorsom - én lovagolni szeretnék. Persze akkor még túl kicsi voltam.

Körülbelül 5 éves korom óta nyaggattam anyáékat, hogy szeretnék egy pónit. Ekkor még nem álltam persze készen egy saját lóra. Az első pónimat 2009. augusztusában kaptam, ekkor 8 éves voltam. Őt Viharnak hívták. Hát mit ne mondjak nem volt egyszerű vele, (a természete is elég viharos volt) de nagyon szerettem. Edző ekkor még nem tanított, saját magamtól tanultam meg vele lépni, és ügetni, majd később a vágtaiba is belekóstoltam egyedül. Rengeteg szakkönyvet olvastam, hogy helyesen adjam a segítségeket a póninak, és az üléssem is inkább a jóhoz közelítsen mint a borzasztóhoz.

Azt hiszem talán 11 éves koromban kerültem oktatóhoz, ahol már nagy lóra ülhettem. Eközben a fogathajtásba is belekóstoltam, ebben a szakágban kezdtem versenyezni is amatőr szinten.

Itthon ahogy nőttem úgy nőtt a lovak mérete, és létszáma is. Bár még csak 16 éves vagyok, de már sok lóval volt dolgom, és sok jót, és rosszat is átéltem velük kapcsolatban. Amire büszke vagyok az az, hogy nagyon sok munkával, és kitartással sikerült két lónak is elnyernem a bizalmát. Az egyik egy csikó akinek én ültem először a hátára, a másik pedig nagyon rossz körülmények közül került hozzánk. Jelenleg itthon edzek, a szüleimnek hála, hiszen megteremtették nekem a megfelelő feltételeket hozzá. Most egy mondhatni csikóval dolgozom együtt, mert sajnos az a ló amivel versenyeztem lesérült, így nyugdíjba vonult. Jelenleg gimnáziumba járok, iskolaidőben elég nehéz összeegyeztetni az edzéseket, de általában még

Bemutakozás

Írta: Berta Fruzsina

2017. augusztus 06. vasárnap, 06:10

Így is sikerül heti négyszer-ötször lovagolnom, hetente egyszer már edző segítségével. Sokan kérdezték, hogy „mi leszel, ha nagy leszel?”- a válasz erre az, hogy fogalmam sincs. Bár az irány adott: valószínűleg a mezőgazdasággal szeretnék foglalkozni, na meg persze lovakkal. Szeretnék fiatal állatokat képezni, és versenyezni. Ez a nagy álmom, talán valóra válik.

Ezeken a hasábokon én is a lovas mindennapokról fogok írni a jövőben. **Mindenkit arra buzdítok, hogy egyszer életében legalább üljön lóra, feledhetetlen élmény lesz!**

Szép napot mindenkinek! Fruzsi